

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Victor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (Món), Alex Milian, Enric
Rimbau i Gemma Morales (Secretària de redacció).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (Correcció
lingüística), Miquel Benítez (Escàner i imatge),
Vanessa Prieto (Maquetació i gràfics).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Cañis, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Martí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Eric Forcada (Cata-
lunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Mar-
quès (Menorca), Anna Sáez (Lleida), Àlvar Valls
(Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gi-
freu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite
Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón,
Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Lla-
ví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jau-
me Masdeu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns,
Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot,
Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert
de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi
Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, An-
toni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Felip Tobar, Alicia Toledo, Lourdes Toledo, Matthew
Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa
Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Rafa Gil.

Arxiu: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano
(Documentació).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Una de les molt poques iniciatives positives que han aparegut recentment sobre mitjans de comunicació públics és la intenció del Govern de la Generalitat de Catalunya de fer possible que al Principat es puguin veure tots els canals que emeten en català. La proposta, feta la setmana passada pel conseller d'Educació, Josep Bargalló, començaria amb el canal Punt 2 de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV). Seria un gest que lògicament trencaria molts tabús i recels completament infundats, i posaria en evidència una realitat palmària. L'altra bona notícia de la setmana ha estat la sentència contrària a la privatització de Canal 9, una mostra de racionalitat en una història plena d'episodis surrealistes, per no dir descaradament perversos.

Malauradament, les notícies negatives al voltant dels mitjans de comunicació públics són nombroses, com ja hem destacat en aquest setmanari més d'una i dues vegades. Els exemples d'intents de manipulació barroera sovintegen a Canal 9. També al Principat la manera de triar els alts càrrecs de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) no ha estat un bon exemple; hem assistit a una baralla de noms que han oblidat totes les promeses electorals de consens i independència.

El cas de la CCRTV és un exemple molt publicitat, però no l'únic ni el més evident dins del panorama dels mitjans de comunicació públics que es veuen als Països Catalans. Començant per Televisió Espanyola, però també continuant per diversos mitjans de comunicació de titularitat municipal de grans ciutats, on tampoc no primen els criteris d'independència i professionalitat a l'hora d'escollir els alts càrrecs. A les Illes Balears, els projectes que s'han avançat sobre el nou canal de televisió autonòmic no condueixen a cap alegria, més aviat intranquil·litzan.

Davant de tot això cal que la classe política es plantege realment quina mena de mitjans de comunicació públics vol, cosa que va indefectiblement –però no únicament– aparellada amb quina mena de societat vol. Una societat adormida sense capacitat crítica, acomodada a una única visió de les coses i, per tant, sense capacitat de moure el país i fer-lo progressar, o bé una societat capaç d'avançar amb criteri propi, amb voluntat emprenedora i, per tant, capaç de moure endavant el país amb empenta. Si l'opció és la segona, que ho hauria de ser, no es poden permetre aquests atacs tan reiterats als criteris de professionalitat i independència; no pot ser que els partits, ja estiguen al govern o a l'oposició, es plantegen la política comunicativa dels mitjans públics segons quina quota del pastís (local, comarcal, provincial, autonòmic o estatal) s'enduran a les seues de cada formació política o a qui col·locaran en els seus òrgans gestors o directores o controladors que puga respondre amb més eficàcia als interessos del partit. Els mitjans públics no són per això, sinó per plantejar-se realment quin servei fan a la societat, a tota la societat. En compte de plantejar-nos quines necessitats tenim com a país i si els mitjans públics que tenim treballen en aquesta direcció, que realment no sempre és així ni al País Valencià ni a les Illes ni tampoc al Principat, perdem el temps i l'ètica en baralles impròpies de noms.

Als nostres lectors

El càncer, lamentablement, sempre està d'actualitat. Un de cada dos homes i una de cada tres dones del nostre entorn han tingut o tindran càncer. Sovint els mitjans de comunicació només en parlem quan surten notícies fresques sobre un gen involucrat en el desenvolupament de la malaltia o un nou fàrmac recent presentat. Molts cops, les informacions parlen de grans avenços i passes decisives, però el fàrmac màgic mai no arriba. Rebem les notícies amb escepticisme i pot semblar que la recerca contra el càncer és més propagandística que real. No és cert. La recerca avança des de molts àmbits. Ho fa amb passes fermes, però el càncer inclou més de cent malalties diferents. I la mortalitat minva, tot i que l'envelliment de la població multiplica els casos. De medicaments màgics, no se'n trobarà cap, però alguns especialistes diuen que, en deu o vint anys, serà possible un tractament personalitzat més efectiu i menys traumàtic.

Alex Milian, redactor